

РЕШЕНИЕ

№ 93

гр. Перник, 12 август, 2010 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в открито заседание на двадесет и първи юли, две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев
ЧЛЕНОВЕ: 1.Светлана Димитрова
 2.Емилия Иванова

при секретаря А.М. и с участието на прокурор Цветков, като разгледа докладваното от председателя Георгиев КНАХД № 105 по описа за 2010 г, за да се произнесе взе предвид следното.

Производството е по реда на глава XII от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания.

С решение № 239 по НАХД № 101 по описа за 2010 г. на Районен съд, гр. Перник, постановено на 21 май, 2010 г., е изменено наказателно постановление № 14/1400050 от 09. 12. 2009 г. на Директор на Дирекция " Инспекция по труда", гр.София, с което на " ***** " ООД, гр. Перник, ж.к." *****, с БУЛСТАТ *****, представлявано от С.С.С., в качеството му на работодател, е наложена имуществена санкция " глоба" в размер на 15 000(петнадесет хиляди) лева, на основание чл. 416, а л. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от КТ, поради това, че 04. 11. 2009 г. при извършване на проверка по спазване на трудовото законодателство в обект: шивашки цех, намиращ се в гр. Перник, ул."*****" е установено, че работодателят- " Лъки стил" ООД, гр. Перник, е допуснал да работи като " шивачка" в горепосочения обект Й. К. М., с ЕГН *****, преди да и бъде предоставено копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП- Перник, в нарушение на рапоредбата чл. 63, ал. 2 КТ. За това нарушение, на основание чл. 415в от КТ- отговорност за маловажно нарушение. Районен съд, град Перник с обжалваното решение е изменил наказателното постановление и е решил делото по същество като е наложил имуществена санкция, в размер на 100(сто)лева.

В касационната жалба се излагат аргументи за неправилност и незаконосъобразност на атакувания съдебен акт. Твърди се, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че следва да се

приложи по- благоприятната разпоредба на чл. 415в КТ за маловажни нарушения, основавайки се на това, че не са възникнали никакви вредни последици за посочения работник, вследствие на извършеното нарушение.

На тези основания жалбоподателят моли касационния съд да постанови решение, с което да отмени решението на Районен съд, гр. Перник, като остави в сила наказателно постановление № 14/1400050 на Директора на Дирекция "Инспекция по труда", гр.София.

Ответникът по жалбата, "Лъки стил" ООД, редовно призован чрез процесуален представител, не се явява и не изпраща представител.

Окръжна прокуратура, гр. Перник, дава заключение, че решението на първоинстанционния съд е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Административен съд, гр.Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок, от надлежна страна в административното производство.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

След преценка на събраните по делото доказателства и прилагайки нормата на чл. 218 АПК, настоящият съдебен състав приема за установено следното:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Касационният съд споделя празните изводи на Районен съд, гр. Перник. Изложените касационни доводи не се подкрепят от доказателствата, събрани и обсъдени поотделно и в съвкупност от районния съд.

Нарушението е безспорно установено с представяне на гласните и писмени доказателства, ценени от районния съд. Районният съд е приел, че актът за установяване на административното нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление са издадени съобразно изискванията на закона. Районният съд подробно и прецизно е обсъдил и гласните доказателства, които подкрепят и допълват представените писмени такива.

Районният съд е приел, че събраните гласни и писмени доказателства изясняват всестранно и пълно обстоятелствата по делото и обосновават безсъмнен извод за осъществяване на вменения на ответника административно наказателен състав и в този смисъл правилно е ангажирана неговата административно наказателна отговорност. Въпреки този извод, районният съд, след цялостна проверка на издаденото НП относно законосъобразност, обоснованост и справедливост на наложената санкция е намерил, че е налице нарушение на материалния закон във връзка с правната квалификация на деянието и съответно определеното административно наказание. Основанията за това са, че са налице предпоставки за квалифициране на нарушението като маловажно, отговорността за което следва да се реализира съобразно привилегирания състав на чл. 415з от КТ, който дава възможност "за нарушение, което може да бъде отстранено веднага след установяването му" и от което "не са произтекли вредни последици за работници и служители", виновното лице да бъде наказано с глоба в размер от 50 до 100 лева. В конкретния

случай съдебният състав е приел, че са налице основания за прилагане на привилегированата разпоредба на чл. 415в от КТ, а именно: касае се за отстранимо нарушение, както и за нарушение от което не са настъпили вредни последици за работника или служителя. Видно от доказателствата по делото работодателят веднага след приключване на проверката е подал уведомление до НАП, което е незабавно предприета мярка за отстраняване на нарушението, с което е и осъществено първото условие за приложение на чл. 415в от КТ. От деянието не са настъпили вредни последици, нито за конкретния работник, нито за други работници или служители. Или поне такива не са установени на база на доказателствата, представени от административно наказващия орган и в хода на съдебното следствие.

Предвид гореизложеното районният съд е приел, че материалният закон е бил приложен неправилно, тъй като нарушението следва да се квалифицира като маловажно, каквото смята и настоящия съдебен състав.

Настоящата инстанция намира за правилни и констатациите по отношение размера на наложеното административно наказание в размер на максимума предвиден в санкциониращата норма, с оглед на отегчаващото отговорността обстоятелство, относно наличие на аналогични нарушения и по отношение на други три работнички в обекта, доказано с представения по делото, съставен при проверката протокол.

Настоящата инстанция, извършвайки служебна проверка, относно валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съгласно разпоредбата на чл. 218 , ал. 2 АПК, не констатира пороци на съдебния акт, които да съставляват основания за отмяната му.

Водим от гореизложеното съдът

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ в сила решение № 239 от 21. 05 2010 г., постановено по НАХД № 101/ 2010 г. , по описа на Районен съд, гр. Перхник.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване!

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/